

הַקְדוּשָׁה הַנִּקְרָאת אֹר מִפְּנֵי הַקְּלִיפּוֹת הַנִּקְרָאוֹת חוֹשֶׁךְ, עֲבָדָא דְאַבְרָהָם
 דְּנִפְק מִחֻשְׁךְ, וְדָא זְרָעָא דְהָם וּלְכַן אֲלִיעֶזֶר עֶבֶד אַבְרָהָם שְׁהוּא מְזוּרְעו
 שֶׁל חָם יֵצֵא מִהַקְּלִיפּוֹת וְנִתְגַּלְגַּל אֹר מִחוֹשֶׁךְ, דִּיּוּ לְעֶבֶד לְהִיּוֹת פְּרַבּוּ
 דְּאִיהוּ אַבְרָהָם, דְּנִפְק מִתְּרַח עוֹבֵד עֲבוּדָה זְרָה וְעַל זֶה אָמְרוּ
 דִּיּוּ לְעֶבֶד הוּא אֲלִיעֶזֶר שִׁיְהִיָּה כְּרַבּוּ אַבְרָהָם אֲבִינוּ, כִּי אַבְרָהָם אֲבִינוּ עֲצַמּוּ גַם יֵצֵא מִתְּרַח
 שְׁהִיָּה עוֹבֵד עֲבוּדָה זְרָה וְנִתְקַן וְנִכְנַס בְּקְדוּשָׁה. וְחֻשְׁךְ מִפְּנֵי אֹר וּפְעַמִּים שִׁיּוּצָא
 חוֹשֶׁךְ הַקְּלִיפּוֹת מֵהָאֹר שֶׁל הַקְּדוּשָׁה דָּא יִשְׁמַעְאֵל דְּנִפְק מֵאַבְרָהָם,
 וְעֵשׂוּ מִיִּצְחָק וְכִמּוּ יִשְׁמַעְאֵל שִׁיּוּצָא מֵאַבְרָהָם אֲבִינוּ וְעֵשׂוּ שִׁיּוּצָא מִיִּצְחָק.

הַמְעַרְב זְרָעוּ בְּשִׁפְחָה אֹו בְּגוּיָה מְעַרְב טוֹב בְּרַע

וְרָזָא וְסוּד זֶה שִׁיכּוּל לְהִיּוֹת שִׁיּוּצָא חוֹשֶׁךְ וְקְלִיפּוֹת מִנְשַׁמַּת הַצְּדִיקִים שְׁהֵם בְּקְדוּשָׁה הוּא
 תְּעַרְוּבַת טְפִין, בְּאַתֵּר דְּלָאוּ דִּילִיָּה גְּרִים דָּא
 כְּשִׁמְתְּעַרְבוֹת הַטִּיפּוֹת בְּמִקּוּם שְׁאִינָן שְׁלַחֵן הוּא הַגּוֹרֵם לְזֶה וְכִמּוּ שְׁמִבְּאֵר לְהַלֵּן. מֵאֵן
 דְּעַרְיָב טְפָה דִּילִיָּה בְּשִׁפְחָה מִחֻלַּת בַּת יִשְׁמַעְאֵל מִי שְׁעִירַב
 אֵת הַטִּיפָה שְׁלוֹ בְּמִקּוּם שְׁאִינּוּ שְׁלוֹ הֵינְנוּ בְּקְלִיפָה הַנִּקְרָאת מִחֻלַּת בַּת יִשְׁמַעְאֵל, אֹו
 בְּבַת אֵל נֶכֶךְ אֹו שְׁבָא עַל הַגּוּיָה הַנִּקְרָאת בַּת אֵל נֶכֶךְ, דְּאִינּוֹן רַע חֻשְׁךְ
 שְׁהֵם עֲצַמּוּ קְלִיפּוֹת רַע וְחוֹשֶׁךְ, וְטְפָה דִּילִיָּה טוֹב אֹור וְהַטִּיפָה שְׁלוֹ הִיא טוֹב

אֹור הַרְשָׁב"י

עֶבֶד לְאַבְרָהָם מְזוּרְעוֹ שֶׁל שֵׁם אַחִיו שֶׁל חָם וְשֵׁם
 הַיְטִיב אֲלִיעֶזֶר דְּרַכְּיוּ וְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה וְנִטְהַר וְעַל
 כֵּן הַסְּכִיִּם הַקְּב"ה עַל בְּרַכַּת לְבָן שְׁאָמַר לוֹ בֹּא
 בְּרוּךְ ה'.

הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

ומהקדושה ונקראת אור כמו שכתוב, (בראשית א) **וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר**
בִּי טוֹב. מְעַרְב טוֹב עִם רָע, עָבַר עַל מִימְרָא דְמֵאֲרִיָּה,
דְּאָמַר נמצא שכאשר הוא מערב את הטיפה שלו באותן הקליפות הוא מערב טוב ורע
 יחד ועובר על מה שציוה הקב"ה לאדם הראשון (בראשית ב) **וַיִּמְעַן הִדְעַת טוֹב**
וְרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ.

באדם יש בחירה יצירה לטוב ויצירה לרע

קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּהֵוֹא דְעָרְב (רב), אֲרַכִּיב לֵיה,
וְאֵייתִי לֵיה בְּגִלְגּוּלָא לְקַבְּלָא עוֹנְשִׁיָּה באותו מקום
 שעירב אותו החוטא את הטיפה שלו שם הקב"ה מגלגל אותו עצמו כדי שיקבל את ענשו.
חֲזַר בְּתֵיבָתָא, אֲשֶׁתִּדִּל בְּאוֹרֵייתָא, וְאֲפָרִיש טוֹב
מְרָע, דְּאֵינּוֹן ואז אם חוזר בתשובה ועוסק בתורה ומבדיל בין טוב לרע שהם
אָסוּר וְהֵתֵר, טוֹמְאָה וְטְהָרָה, כְּפִשָׁר וּפְסוּל [עב]. **בְּדָא**
אֲתַפְּרֵשׁ רָע מִטּוֹב בזה הוא גם מבדיל את הרע מהטוב שאצלו ונתקן וחוזר אל

אור הרשב"י

והוא זוכה לחיות. אבל היה בן תורה, ילמוד
 ויחיה. אם היה רגיל ללמוד פרק אחד ילמוד
 שני פרקים, ואם לא היה רגיל ללמוד כלל
 ילמוד דף אחד, ואם היה רגיל לקרות דף אחד
 יקרא שנים, ויזכה לחיים, דתנן מרבה תורה
 מרבה חיים. (ועי' מנורת המאור פרק ה -
 תלמוד תורה)

[עב] והיינו דא"ר הונא, אם נתקל אדם בעבירה,
 מלאכי חבלה שומנין אותו, שנא' ותקרב לשחת
 נפשו וחיותו לממיתים. מה יעשה, יעסוק
 בתורה והוא יחיה. אם יודע לקרות יקרא,
 לשנות שונה. ואם אינו יודע לקרות ולא לשנות,
 יחזיק בלומדי התורה, והיא חיון, שנא' עין חיים
 היא למחזיקים בה. שאם לא היה בן תורה
 יחזיק בסופר ובמשנה, שהם לומדים תורה,

הקדושה. **וְדַאֲתַמַּר בֵּיהּ וַיִּיצֶר, יִצְרָה לְטָב, וַיִּצְרָה לְבִישׁ**
 כי באדם נאמר וייצר בשתי יודין לומר שיש בו יצירה לטוב ויצירה לרע ובידו לבחור בטוב
 או בהפכו. **בְּאוֹרֵייתָא אַפְרִישׁ לֹון, קַדְשָׁא בְרִידָּהּ הוּא** והקב"ה
 הפריד אותם על ידי התורה הקדושה **יָרִית לֵיהּ נִשְׁמַתָּא מִנִּיהּ, לְמַהוּי**
שְׁלֵטָא עַל תְּרוּוּיָהּ והוריש לו נשמה קדושה שיוכל על ידה לשלוט על
 שניהם, **בְּחָד דְּאִיהוּ אֹר. עֲלָמָא דְּאֲתִי** ביצר הטוב שהוא בחינת אור
 מהקדושה ועל ידו יזכה לעולם הבא. **וּבְחָד דְּאִיהוּ חֹשֶׁךְ, עֲלָמָא דִּין**
 ובחינה אחרת יצר הרע הנקרא חושך שעל ידו הוא נהנה בעולם הזה וסופו יורש גיהנם.
הָדָא הוּא דְּכְתִיב וַיִּפַּח בְּאַפּוֹ נְשַׁמַּת חַיִּים היא הנשמה
 מהקדושה שמביאה אותו לחיים נצחיים בעולם הבא "ויהי האדם לנפש חיה" לצורך
 העוה"ז.

האדם נידון לפי העוונות והמצוות שעשה בעוה"ז

וּכְפּוּם זְכוּוֹן וְחֻבִּין. כְּמָה דְּאוֹקְמוּהּ והאדם נידון לפי העוונות
 והמצוות שלו בעוה"ז כמו שביארוהו, **הָעוֹשֶׂה מְצוּה אַחַת**
מְטִיבִין לוֹ העושה מצוה אחת מיטיבין לו ונפרעים ממנו כאן בעוה"ז כדי שיבא
 לעוה"ב זך ונקי ויזכה ליום שכולו טוב. **בֵּינּוֹנִי, זְכוּוֹן וְחֻבּוּי שְׁקוּלִין,**
פְּלָגוּ זְכוּוֹן לְעֵילָא (ס"א ופּלָגוּ לְתַתָּא) הבינוני העוונות והמצוות שלו שקולות
 חצי הזכויות פורעים לו למעלה, וחצי האחר של הזכויות פורעים לו למטה **וּפְלָגוּ**
חֻבּוּי לְתַתָּא וכן לענין החובות חצי נפרעים ממנו למטה בעוה"ז וחצי שומרים לו

לעוה"ב, וְרָזָא דָא וזה סוד (אסתר ה) **מָה שְׂאֵלְתֶךָ וַיִּנְתֶּן לְךָ וּמָה בְּקִשְׁתֶּךָ עַד חֲצֵי הַמְּלָכוֹת וְתַעֲשֵׂה. צְדִיק גָּמֹר, כָּל זְכוּוֹי לְעֵילָא, וְחֻבּוּי לְתַתָּא** צדיק גמור מקבל כל שכרו על זכויותיו למעלה ונפרעים ממנו על עוונותיו בעולם הזה כדי שיבא למעלה זך ונקי. **רְשָׁע גָּמֹר, חֻבּוּי לְעֵילָא, וְזְכוּוֹי לְתַתָּא** ולעומתו הרשע מקבל שכרו בעוה"ז ונפרעים ממנו על עוונותיו בעולם הבא.

אדם שחטא בגלוי שתי דרגות בתשובתו

וּפְרַ נֶשׁ דְּחָב בְּאַתְנַגְלִיָּא, בְּתַרִּין דְּרַגִּין אִיהוּ אדם שחטא בגלוי ונודעה חטאתו לעיני העם יש לו שתי דרגות בתשובתו, **אִי תָזַר בְּתִיּוּבָתָא בְּאַתְנַגְלִיָּא, בֵּין צְדִיקִיָּא,** (דף קי"א ע"ב) **בְּגִין דִּידְעִין דִּינְוֵי דְקַדְשָׁא בְרִידָה הוּא, וְנִטְרִין גְּרַמִּיָּהוּ מְלִמְחִטֵי** הדרגה הראשונה היא מדרגת תשובה הנגלית שחוזר בתשובה לעיני הצדיקים והם רואים שזכה לחזור בתשובה כיון שהם מכירים את דיני הקב"ה ויודעים שאם לא היה שב בתשובה היה נענש, ועי"כ לומדים ממעשיו ונשמרים גם הם מלחטוא. **וּבְאַתְפְּסִיָּא, בֵּין רְשִׁיעִיָּא, לְקִיִּים בְּהוּ** ומדריגה השניה היא מה שהרשעים רק יודעים תשובתו והם אינם לומדים מדרכיו לברוח גם הם ולעשות תשובה ועל ידי זה מתקיים בהם (איוב יא) **וְעֵינַי רְשָׁעִים תִּכְלִינָה** שהם ראו שחבר שלהם הרשע חוזר בתשובה ולא חזרו גם הם וכמשל שהביאו חז"ל (בקה"ר ז טו) משל לכת של לסטים שחבשם המלך בבית האסורים וחתרו מחתרת פרצו ויעבורו ונשאר אחד מהם בא